

Sadržaj:

I - Uvod

II - Dinastija Kotromanića

1. Ban Prijezda

2. Ban Stjepan I Kotromanić

3. Ban Stjepan II Kotromanić

a) četiri godine širenja Bosne

4. Tvrtko I Kotromanić

a) Ludovikove tendencije prema Bosni i križarski rat

b) Krunisanje Tvrtka I Kotromanića

c) Teritorijalno širenje

d) Privredni razvoj

e) Ratovi s Osmanlijama od prvog prodora do Kosovske bitke 1389. g.

f) Tvrtkova smrt

III – Slabljenje i pad srednjovjekovne Bosanske države

1. Stjepan Dabiša i Stjepan Ostoja

2. Sukobi unutar plemstva

3. Tvrtko II Kotromanić

4. Političke okolnosti prilikom nastajanja Hercegovine

5. Ratovi s Osmanlijama

6. Pad srednjovjekovne Bosanske države

I-Uvod

Mnogo prije spomena prvog imenom poznatog Bosanskog bana, bana Borića u okolnom svijetu stvorena je jasna predstava o Bosni kao posebnom i ustaljenom državnom organizmu sa svim njegovim neophodnim obilježjima. Često spominjanje Bosne i njenog bana govori o postojanju jedne jezgre iz koje se razvila Bosanska srednjovjekovna država. U tom periodu Bosna je predstavljala političko – teritorijalni organizam čije su granice u pravcu istok – zapad obuhvaćale područje od Drine do Vrbasa te da je sve to vrijeme imala relativno organiziranu vlast i nosioca vlasti koji se naziva banom. U ovom razdoblju odigrao se i onaj značajni prelazak iz nižeg oblika rodovsko-plemenskih zajednica u viši stupanj teritorijalne organizacije na čelu sa starješinom. Od bana Borića koji je vladao od 1154 do 1164g. pa sve do prvog Kotromanića Prijezde Bosna se iskazala kao država sa vladarima koji će učiniti sve da spriječe propadanje bosanske države te joj postaviti čvrste temelje za daljnje napredovanje. Posebno će istaci Kulina bana koji je postavio temelje bosanskoj državnosti s poveljom o slobodnom trgovanju s dubrovčanima napisanoj 29. VII 1189. to je bila jedna od prvih povelja napisanih narodnim jezikom u Europi. Hereza je bila jako rasprostranjena u Bosni, te Kulin ban pod strahom od križarskog rata pokazuje volju da prihvati sve ono što je od njega tražila rimska vlast. On njima pojašnjava da, nije znao razlikovati heretike od pravih vjernika, te da je spreman prihvatiti svaku pouku. Papa je prihvatio njegov zahtjev i u Bosnu poslao Ivana de Kazamarisa koji je trebao izvesti heretike na put vjere. U slučaju da se ne odazovu, imao je pravo upotrijebiti silu. Na Bilinom polju održao se sabor sa “starjesinama kristjana”, banom Kulinom, njihovim časnicima i narodom. Ispitivanjem “kristjanskih” starješina ustanovilo se da se njihovi vjerski obredi dosta razlikuju od učenja katoličke crkve. Ivan de Kazamaris traži od starješina da se odreknu bitnih tačaka, te da odbace heretičko učenje i praksu što su on i učinili 8.6.1203.g. Međutim, čin odricanja se pokazao kao banov taktički potez u izbjegavanju križarskog rata. Sabor na Bilinom polju pokazao je da su bosanski kristjani bili u stanju da se odupru svakoj vrsti pritiska, te da se uhvate čvrstih korjena koji su se na kraju razvili u veliku moralnu snagu kojom su se skoro tri stoljeća uspješno odupirali

svim vanjskim pritiscima. Ban Kulin, više nego i najmoćniji bosanski kralj Tvrtko I Kotromanić, predstavlja duh i karakter Bosne kao osobene zemlje.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com